

ב"ה. פרשת בהר-בחוקותי תשפ"ה – עיונים בשיחת הרבי 'תורה חדשה מאתי תצא' – סי או אל. בעריכת הרב יחזקאל סופר שליט"א

רצונכם ללמוד 'תורה-חדשה'...?

ספר ישעיה פרק נא

(ד) הַקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וְלֹאֹמְרֵי אֵלַי הֶאֱזִינוּ כִּי
תוֹכָה מֵאֲתִי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים אֲרַגֵּעַ:

ילקוט שמעוני ישעיהו - פרק כו - רמז תכט
עתיד הקב"ה להיות יושב בגן עדן ודורש וכל
הצדיקים יושבים ... והקב"ה יושב ודורש
תורה חדשה שעתידי ליתן ע"י משיח...

- האמנם לע"ל יהיה 'שינוי-מחודש' בתורה?
- הלא התורה הזו לא תהא מוחלפת ונצחית!

ושני ביאורים במשמעות 'חידוש בתורה':

1. התגלות 'פנימיות צפונות התורה' מסיני.

רש"י שיר השירים פרק א פסוק ב
וּמוֹצְטִיחִים מֵאֲתוֹ לְהוֹפִיעַ עוֹד עֲלֵיהֶם לִבְאֵר
לֵהֶם סוֹד טַעֲמִיה וּמִסְתָּר לְפִנּוֹתֶיהָ ... וְזֶהוּ
יִשְׁקֵנִי [לעתידי לבא] מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ:

2. שינוי-הלכתי מעשי בניגוד להלכה.

כמבואר בויקרא רבה פ"ג פסקה ג.

.. א"ר יודן ברבי שמעון: בהמות ולויתן הן
קניגין של צדיקים לע"ל ... כיצד הם נשחטים?
בהמות נותץ ללויתן בקרניו וקורעו ולויתן
נותץ לבהמות בסנפיריו ונוחרו

וחכמים אומרים: זו שחיטה כשירה היא? ולא
כך תנינן הכל שוחטין ובכל שוחטין ולעולם
שוחטין חוץ ממגל קציר והמגרה והשנים מפני
שהן חונקין?

אמר רבי אבין בר כהנא: אמר הקב"ה תורה
חדשה מאתי תצא חדוש תורה מאתי תצא...

- וכיצד תתגלה 'תורה חדשה' זו – אלינו?

רמב"ם הלכות תשובה פרק ט
לפי שבאותן הימים תרבה הדעה והחכמה
והאמת ... מפני שאותו המלך שיעמוד
מזרע דוד בעל חכמה יהיה יתר משלמה
ונביא גדול הוא קרוב למשה רבינו ולפיכך
ילמד כל העם...

- האמנם תתגלה ע"י נביאות-המשיח? היפך הכל:
'לא בשמים היא' ואין נביא רשאי לחדש דבר'!

ויובן בהקדם מאמרז"ל: כל מה שתלמיד ותיק
עתיד לחדש – הכל ניתן למשה בסיני'

אלא כמשל הגרעין והפרי – מה שניתן למשה
הוא: כללים למדוהו! והתלמיד מתייגע להפיק
מה'גרעין' את ה'פרי-המחודש'... [ותו חלקנו
בתורתך]

- כך גם 'צפונות התורה' היו כלולים בתורת משה
מסיני [ואין זה 'שינוי']!

[וא"ת א"כ מהו הוא החידוש ב'תורה
חדשה' יותר מכל מה שתלמידים ותיקים
חידשו בכל הדורות?]

אלא שכל החידושים הבאים ע"י יגיעת
האדם, היו כלולים בתורת משה ב'העלם
שישנו במציאות [כגחלת] – ואין 'חידוש
ממש' – אלא 'גילוי ההעלם'

•

לעומתם, ה'תורה חדשה' שאין ביכלתו של
הלומד לגלותה [רק ע"י הקב"ה בעצמו –
מאתי תצא] – הרי התכללותה בתורת משה
היא בהעלם שאינו במציאות [ע"ד האש
שבצור החלמיש = אותיות 'למשיח] - הרי זו
'חדשה' כמו 'יש מאין'

ואף שאי אפשר לקולטה אלא בכח נבואי של
משיח [א"כ אין זה 'תורה' אלא 'נבואה']?

לכן מקדים הרמב"ם 'בעל חכמה יהיה' – כלומר, **משיח ישמש כ'משפך' שקולט אותה**

מהקב"ה **בנבואה**, אבל ילביש אותה בשכלו של **בשר ודם**, אז 'ילמד כל העם'.

ע"ד הידוע שכל הראשונים עד המהרש"א אמרו פירושיהם ברוח הקודש, אבל מאחר והלבישו השגתם בשכל תורני – הרי זה 'תורה' ולא 'נבואה'

• **ובאשר ל'שינוי מעשי' בהלכות שחיטה:**

דלא כמפרשים ששחיטה זו תותר מטעם 'הוראת שעה' מדין 'אליו תשמעון' - כי א"כ איננה **חידוש!**

אלא י"ל שמש"ח יחדש בפלפולו ויוכיח שדיני השחיטה שבתורה [שיהיו תקפים גם בעידן המשיח] –

מלכתחילה לא נאמרו על 'שחיטה מיוחדת' זו של שור הבר [בגלל חריגותה]

[ולמעשה: שתיבת 'חדשה' היא ר"ת של ה' שחיטה: חלדה, דרסה, שהייה, הגרמה - מלבד 'עקירה'...]

ע"ד מה דאיתא בספרי פרשת ראה פ"קא יח השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום **אשר תראה**. אבל מעלה אתה בכל מקום **שיאמר לך הנביא כדרך שהעלה אליהו בהר הכרמל**.

דלכאורה למה הוצרך קרא מיוחד? הלא כל התורה 'אליו תשמעון' בהוראת שעה?!

ומפרש הרוג'צ'ובי:

לחדש שאין זה 'היתר להקריב שחוט' חוץ' אלא שעל אליהו בהר הכרמל לא

חל בכלל דיני שחוט' חוץ' ויש לו דין 'קרבן!' [ע"ד תמידין דשבת]

כך יחדש משיח בפלפול-תורני [וישכנע את הסנהדרין!] **שכבר בתורה מסיני נקבע** ששחיטת שור הבר בסנפירי-הליוותן כשרה!

כי דיני השחיטה המקובלים, לכתחילה לא חלו על זה! ואין כאן עקירת-הלכה, ולא 'הלכות עקירה'...

[רמז לדבר: הלוחות נחצבו מ'סנפיר-נון'... ומשם נחצבה כשרות שחיטה זו]